

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

0
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
200
10
20

[Waaler, Oskar Sylvian]

Gjordemoderen

eller
Fosterfordrivelsen paa Hammersborg.

V box 29:843

846009353

(Mel. Over Morgen jeg iler etc.)

Du skulle vel aldrig ha' hørt slikt et Syn,
Som nylig om Dagen har hændt her i By'n;
Det er sliq en underlig Tildragelse,
At du derover kan graate og le.
Ja, hør blot paa,
Saa skal du faa
Høre, hvor rart det i Verden kan gaa.

Der boede en Madame paa Hammersborg —
Nogle til Glæde og Nogle til Sorg —,
Hun vistnok besad stor Erfaring og Kløgt,
Thi som Gjordemoder hun var stærkt besøgt;
Dg hun opnaar,
At Nar efter Nar
Større og flottere Praxis hun faar.

Saadan hun levede særdeles godt,
Siede Gaard og var nobel og flot;
Dg i et Snes Nar hun baade af Mænd,
Frotener og Feuer blev kaldt deres Ven;
Dg overalt,
Hvor hun blev kaldt,
Baade hun æret blev og godt betalt.

Der var nu vel Nogle, som ymtede om,
(Thi hvem gaar vel fri for Dagtalessens Dom?)
At Meget hos hende gik urigtig til,
Dg at i Smug hun drev ulovligt Spil;
Men hun blot lo
Dg sagde: „Jojo,
Det tør jeg haabe, ei Mange vil tro“.

Dg da der ei fremkom noget Bevis,
Bortfaldt Beskyldninger naturligvis.
Dg stille og roligt gik Narene hen,
Indtil der nylig blev rørt op igjen;
Thi En tilskrev
En Doktor et Brev
Om, at i Masse hun Fostre fordrev.

Der stod Beskyldningen rædsom og klar,
Hvilket blev anmeldet, som rimeligt var;
Dg af Politiet, som fik hende fat,
Strax hun i Baretægtsfængsel blev sat.
O Gud, hvilket Syn,
Da rasht som et Lyn
Budskabet herom fløi rundt om i By'n.

Thi vore søde, uskyldige, smaa
Damer af Stræk neppe mægted at staa,
Dg, hvis man derom blot talte et Ord,
Vendte de Diet blufærdigt mod Jord;
Dg mangen en Mand
I By og paa Land
Gik næsten af Brede og Skam fra Forstand.

Saadan stod Sagen, da Slutteren kom
En Morgen i Cellen; han tror den er tom,
Da Ingen han hører; men tænk Jer hans Stræk,
Da Madamen hænger der død som en Sæk;
En Snor af en Vest —
Har siden jeg læst —
Livet af Madamen havde udblæst.

Det var et uventet Udfald, som vist
Glædede Mange i Sal og paa Kvist,
Dog er vi vis paa, at Sagen vil bli'
Fremdeles gransket af vort Politii;
Thi det var forgalt,
Om Sliqt — fjønt fatalt —
Skulde for Nogen gaa hen upaatakt.

Om Jernbanen.

(Mel. Jøe sku ha Løst aa gifia mei san).

Hurra Gutter har di set slikt spel san:

Drammensbanen blei da færdi lel san,

Endeli saa kunde

Den da nogenlunde

Note fra sei, søkke ner aa slikt san.

Men de var rart san

Aa de sto hart san,

Omenskjøndt dem trøela mye svart san.

Ja naa ligger Baner dem i Ring san,

Aa dem synes de er Jngenting san.

Ja de er vel arti,

Aa me saa'en Fart di,

Som en fjøre kan. De gaar me Damp san.

Aa mungen Hest san,

Tam var forlæst san,

Staar nva tyk aaa feit aa storler mest san.

Uldri sku en saa vari Ting san.

Allt, saa bar de saat en egen Sving san,

Allt, ja Allt de Gamle

Ned for Nytt maa ramle

Aa de Nye føres ind med Damp san.

Ja se naa san

Stå vi faa san

Bane, som til Throndhjem op skal gaa san.

Syng da ret af Hjertet Banens Pris san

— Aa Direktøernes da ligervis san —

Gid de end maa kunne

Ret i Sagen grunde,

Saa vi Baner flere faa i Gang san.

Ja dem tilsidst san

— Det tror jeg vidst san —

Lægge Baner vil til Naanen hist san.

Lad os prøvu da den nye Bei san,

Hvorned sidst dem Stakkar mye strei san.

Lad os Allesammen

Ta en Tur til Drammen

Der er pent aa mye Mat aa faa san

Aa de er bra san,

Du den kan ha san

Hvisom inte du vil pelle a san.

(Eftertryk forbydes)

Tilskjø hos G. B. Strøm.

[Kra] u.a.